

Olaylar – Pakistan’da Sünni Müslüman bir aileden olan başvuran mezhebini değiştirerek Ahmediye mezhebini benimsemiştir. Başvuran 2009 yılında Fransa’ya gelmiş ve burada yapmış olduğu sığınma başvurusu reddedilmiştir.

Hukuki Değerlendirme – 3. Madde: Pakistan’daki genel durum dikkate alındığında, Ahmedi hareketinin mensuplarının insanlık dışı ve aşağılayıcı muamele görme tehlikesi hem başvuru uluslararası raporlarda hem de Birleşik Krallık Yüksek Mahkemesinin ülke rehberinde detaylı olarak belirtilmiştir. Yetkililer genellikle, bu mezhebin mensuplarını korumamış ve hatta özellikle dini inanca küfür karşıtı mevzuata dayanarak bu insanlara yönelik işkence eylemlerinde sık sık yer almışlardır. Ancak, Yüksek Mahkeme’nin ülke rehberi, inançlarının gereklerini mahrem olarak yerine getiren ve yetkililer tarafından müdahale edilmeyen kimselerin aksine, aleni olarak halkın önünde dinleri hakkında vaaz veren ve insanları kendi dinlerine çevirmeye çalışan Ahmedilerin teşkil ettikleri riske özel vurgu yapmıştır. İnançlarının gereklerini mahrem olarak yerine getiren insanlar göz önüne alındığında, 3. madde kapsamındaki korumanın söz konusu olabilmesi için Ahmedi hareketine mensup olmak yeterli değildir. Başvuran, dininin gereklerini aleni bir şekilde yerine getirdiğini ve kendisinin din propagandası yaptığını ya da en azından Pakistanlı yetkililer tarafından bu şekilde algılandığını göstermek durumundadır.

Başvuran, çeşitli belgelerle desteklenen detaylı bir açıklama sunmuştur. Ancak, söz konusu belgeler yetkililer tarafından yalnızca kısa gerekçeler belirtilmek suretiyle reddedilmiştir. Ayrıca, Hükümet, sunulan belgelerin doğruluğuna ilişkin açık bir şekilde şüphe uyandıran nitelikte hiçbir delil sunmamıştır. Dolayısıyla, başvuranın güvenilirliğinden şüphe etmek için herhangi bir gerekçe bulunmamaktadır. Başvuranın yaptığı açıklamaların doğruluğunu ve sunduğu delillerin gerçekliğini kanıtlamak için daha fazla gerekçe sunması beklenemez. Başvuran, Pakistan’a dönmesi halinde kötü muameleye maruz kalma tehlikesiyle karşı karşıya kalıp kalmayacağı sorusuna ilişkin olarak, kendisinin Pakistanlı yetkililer tarafından yalnızca bir Ahmedi hareketi mensubu olarak değil, aynı zamanda din propagandası yapan bir kimse olarak değerlendirildiğini ve bu nedenle de, geri dönmesi halinde yetkililerin hasmane nitelikli dikkatlerini üzerine çekebilecek bir profil oluşturduğunu gösteren belgeler sunmuştur. Sonuç olarak, Hükümetin başvuranın bu konudaki endişelerinin gerçekliğini ciddi bir şekilde sorgulamamış olması dolayısıyla; ve başvuranın profili ve Pakistan’daki Ahmedilerin durumları göz önünde bulundurulduğunda, başvuranın menşe ülkesine geri dönmesi kendisini Sözleşme’nin 3. maddesinin ihlali anlamına gelecek şekilde kötü muameleye uğrama tehlikesi ile karşı karşıya bırakacaktır.

Sonuç : başvuranın yerinin değiştirilmesi bir ihlal teşkil edecektir (oybirliğiyle).